

мучности. Тойзе почтенный человѣкъ имаше преимущества, кон-то рѣдко ся находатъ соединени въ онъя лица, кон-то ся на служба, онъ имаше сила и желаніе да стори добро, и повече отъ единъ путь услуги-те, кон-то онъ обычаše да прави предвариваха желанія-та на бѣдны-те. Г-нъ К *** положи всичко-то си естественно благорасположеніе, да сверши башинъ-ать ѹ судъ, на кой-то онъ бѣше опредѣленъ, и отъ тогазъ достосожалителна-та просителница не ся тужеше веке за будуще-то нейно счастіе. Позната въ дроръ-атъ и подкрѣпена отъ Министра Прасковія глядаше съ удивленіе повече, нежели съ радость усердіе-то, кое-то люди-те ѹ показваха. Чужестрани-те посланици и най знаменити граждански лица пожела-ха да я видять, и вси-те ѹ показаха, знакове благодѣтелны.

Княгиня-та И *** и госпожа В *** опредѣлиха ѹ всяка по сто рубли мѣсячна плата. Тај обща милость никакво вліяніе не има на поведеніе-то ѹ, и никакъ сугта нѣкаква не ѹ побуди. Она между человѣцы-те имаше такава една проста дерзость, такава една неповинна неустрасимость, коя-то не вѣрува на лукавицна-